

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

n. 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

A CÆLESTIBVS

CLASSIS I

A CHRISTO DOMINO.

1. **I**bat Romam Ignatius cum Socijs omnino duobus: hisce non nihil interquiescentibus ab eundi contentione, ipse in adiculam sacram haud procul à via tantisper interea precaturus abcessit. Hic vbi vehementius incaluerat orando, de more raptus à se (imò sibi presens, & Deo) vidit, quin & audiuit, hinc Deum Patrem suo se, & illi quidem adstanti cum sua Cruce Filio commendantem; inde ipsum Dei Filium spondentem sibi omne presidium, additis, expressisque verbis hisce suauissimis: Ego vobis Romæ propitius ero. Ita in Imag. I. sec. Soc. lib. 5. cap. 1. fol. 585.

Pater
Eternus
Ignatium
Filio suo
commen-
dat.

Filius Ig-
natio &
Socijs se
propitium
pollicetur.

AB EODEM. Qui sanctissime cuidam fœminæ admirandæ Virginis Therese imitatrix, post communionem ita locutus est. O Filia, quantum mihi places cum communicas. Considera nulum aliud leuamentum ex hominibus mihi esse nisi istud. Idcirco mansi in Eucharistia, in qua sunt Paradisi meæ. Hic habeo clausas delicias meas, hic habeo flores animarum, quæ cum amore me suscipiunt. Deplora pro me obliuionem hominum. Nam cum mansissem in pane, vt me recipiant, vix est qui velit. Quidam recedunt per timorem, alij per amorem rerum terrenarum; & denique omnes excusantur, & manet irritum beneficium meum propter defectum suscipientium illud, vt vix inueniam qui me velit admittere. Et ideo illum, qui me recipit habeo hic in corde meo, ne recedat à me. Hei, quia non reperio, qui leuet, & recreet amorem meum. Si aliqui sunt, sunt Religiosi Societatis. Hi sunt qui

Quantum
sunt illi
grati ob
Euchari-
stie admi-
nistratio-
nem.

Illos habet
Christus in
Diuinitate
sua custo-
ditos.

qui liberaliter dispensant, & administrant Sacramenta: Hi sunt qui festum Dei agunt mihi, & recreant amorem Cordis mei. Ac tanta est malitia mundi, & virtus est adeo humiliata, vt quoniam me delectant, persequantur illos omnes. Verum parum hoc refert, quia illos habeo custoditos in Diuinitate mea. *Hæc Christus Dominus in summum Societatis encomium, apud Eusebium in Doctrin. Ascetic lib. 1. doct. 6. cap. 60. Nec tamen propterea negatur, quin alie Religiones Sacratissimæ etiam summopere placeant Deo, & compensent sanctis suis exercitijs oblivionem secularium, & cor diuinum delectent, & plurimum recreent.*

Cuius Ocu-
li pupilla
Societas
est.

Eius Insti-
tutum ab
Eterno Pa-
tre prodijt.

AB EODEM, *Mulierem quamdam aduersus Societatem obstinatissimam his vocibus increpante: Qui tangit Societatem, Pupillam oculi mei tangit: nam à Patre meo huiusmodi prodiit Institutum. Sic in Annal. Soc. ann. 1612 fol. 366. Quamuis hæc, & similia elogia commemorare erubesco, tamen ad nostrum solamen, & ad inimicorum impetus refranandos, non omitto.*

Socij fron-
tibus sydere
ornatis
aliorum
primipili
ad cælum
ascendunt.

AB EODEM: *Quem sub Infantili IESV forma vidit cum Deipara aliquando quedam Virgo ex Regno Neapolitano: vidit & longam simul supplicantium seriem Ordinum omnium, & ætatum; antesignanus cum eleganti vexillo è Nostris erat, cui sydus in fronte ipso sole lucidius micabat: multi præterea de Societate in illa multitudine permixti incedebant, agmen velut instruentes, qui ex sydere, quod fixum frontibus erat, facile dignosci poterant. Virgo quid id spectaculi vellet, Christum interrogat: Is, Beatorum esse, respondit, manum, vnaque ad cælestes illas domos contendere: viros autem illos astris notatos, pallisque vestibus gradientes IESUITAS esse, quorum labore, & industria tot alij ad cælum deducantur, eaque propter primipilorum, ductorumque in eo Ordine Officio fungi. Hæc Christus Dominus, & quidem nunquam antea Nostris viderat hæc Virgo: sed vbi primum deinde ad eadem nostram vnum offendit, ad Comitum conuersa, EN, inquit, agnosco habitum, Societatis est. Ita in Annal. Soc. ann. 1610. fol. 44.*

AB EODEM : Cuius multiplicis erga Societatem nostram fauoris hoc quoque argumentum clarissimum est, quod aliquos modis extraordinarijs ad eam miraculosè vocare dignatus sit. Sic vocauit Adalbertum Bausech, qui cum anno 1556. in Templo Collegij Pragensis preces ad Deum funderet, IESVS pueri venustissimi specie in sacrosancta Hostia ei apparuit, rogantique quid ab se vellet Dominus: Volo (Puer respondit) vt ibi sis, vbi es. Quæ Adalbertus de ingredienda Societate interpretatus, receptusque diuinum visum non statim, sed paulo post consolaturus propinquos qui negotium ei facebant aperuit, vitamque in Societate vocationi diuine consentaneam, vsque ad extremum peregit. Ita apud Imag. 1. sec. Soc. lib. 2. cap. 9. fol. 234.

Multi à Christo Domino vocantur ad Societatem.

Vt Adalbertus Pragensis.

Sic vocauit Didacum Sanchez Hispanum, ad quem potissimum Ordinem animam adijceret, fluctuantem: ei suadebat Gregor. XIII. vt Societati nomen daret: & dum certius diuine vocationis indicium desiderat, ad S. Petri Templum Roma se confert, sternit se ad aram, coram Sanctissimo Sacramento, & Deum orat, ne se sinat incertum herere: res mira. Allapsa è Tabernaculo vox: Ingredere, ait, Societatem IESV: quam letus excipiens, non amplius, aut suadentem Christi Vicarium, aut Christum vocantem cunctatus est sequi. Ibidem fol. 235.

Didacus Sanchez Romæ.

Sic vocauit Augustinum Mendiolensem, qui cum plures annos acerbis ad ineundam Societatem stimulis impulsus non pareret, in morbum incidit, oculisque in Saluatoris pendentis effigiem conuersis, & veniam rogans culpæ, & morbo leuamen: clara voce clementissimus Dominus (inreolata prius tergiuersione, & negligentia erga Societatem) si tandem obtemperare vellet, prælo fore auxilium spondet. Obtemperauit: nec multo plus secuta mors, stadium religiosæ vitæ vix ingressum ad metam in Societate perduxit. Ita Ibidem.

August. Mendiolensis.

Sic vocauit Guilielmum Brusleum Anglum, qui cum in hortis quibusdam inambulans, de vitæ, quam institere deberet genere cogitaret, manifestam Saluatoris speciem vidit, cuius & aspectu, & tacito hortatu ad humana relinquenda impulsus, facile induxit in animum, vt illi

Guilielm. Brusleus.

potissimum Catui se aggregaret, qui illius, quem viderat, & vitam sectaretur, & nomen gereret. Ibidem ut supra.

Anonym.
Melchi-
vensis.

Sic vocavit ancipitem quemdam ante Melchimensis Nouitiatus ingressum, quem diuturna vexabat hæsitatio, nostrum ne, an aliud amplecteretur Institutum: cum Natali nimirum B. P. Nostri Ignatii die, dum ei Sacerdos in ade Societatis sacram Hostiam porrigit, audit bas clarè missas ad se voces Imperatoris IESV, eum in suam Militiam adscribentis: Horum Castra sequere: & statim secutus est. Sic in Annal. Soc. ann. 1612. fol. 385.

Aduocatus.

Sic vocavit Quemdam Aduocatum, qui cum diu penderet animi, quodnam vitæ genus tutissimum institueret, venit in mentem, si Christianæ legis præcepta rudibus, puerisque traderet, fore, ut ipse quoque Dei docentis vocem exaudiret: nec spes eum fefellit: nam cum ad sumendum Christi corpus accederet, diuinitus est admonitus, Dei mentem, & voluntatem hanc esse, ut sese illi in Societate dicaret, quod non ita multo post fecit. Ita apud Lancicium Opuscul. Spir. Opusc. 17. num. 170.

Antonius
Sardus
Medicus.

Sic vocavit P. Antonium Sardum Medicinæ Doctorem, qui audiuit ab Eodem Christo Domino: Veni post me, faciam te fieri Medicum animarum? quam vocem ita generosè amplexus est, ut non modo se, suaque, animum, corpus, seruos, fortunas omnes, sed uniuersam prope familiam Domino deuouerit: filiam & uxorem adduxit, ut amplecterentur Monasterium Sacrarum mulierum suo magno ære, maiore labore ex ædificatum, ipse raro exemplo Societatem nostram ingressus, præmissis tribus liberis, adolescentibus tanta indolis, quantam illorum præclarus exitus confirmauit. Obijt Panormi anno 1592. dilectus Deo, & hominibus. Ita apud citatum Lancicium, Ibidem.

Brimensis
adolescens.

Sic vocauit ann. 1596. Bruna adolescentem pietati valde deditum, sed à Societatis Instituto alienum, qui dum ipso Natiuitatis Christi per uigilio diuinum illud mysterium secum ipse meditatur, puerumque Deum in corde suo nasci attenda cogitatione postulat, repente interiore quodam monitu intelligit se ab ipso, quem tacitus Puerum

uene-

venerabatur, & ad religiosam vitam, & ad Societatem nostram præcipue vocari: Ita futurum, ut Deus Infans intra ipsius animum nasceretur, si eum sensum, quem demitti sibi caltus sentiret, mens conciperet. Ibid. n. 170.

Sic ann. 1591. Manila in Occidentalis India Prouincia Mexicana indicauit duobus viris esse sibi cura studium Societatis: vterque enim admonitus somno est, Ut salutem animæ quæreret eâ medicinâ, quæ à Nostris præscripta esset: eorum alter sic vehementer incitatus est, ut donec coaptaretur in cæcum nostrum, nunquam fecerit Orandi finem. Verum fuisse visum rebus affirmavit. Sic Ibidem ex varijs Annal Soc.

* Sic tandem vocauit Doctorem Ioannem Fernandez iter suæ saluationis securius efflaguantem, cui Cælestis vox (ab ore Christi Domini, ut creditur, prolata) interius respondit: Perge in Principem Ecclesiam, ibique tibi meam manifestabo voluntatem: perrexit: statimque ad Ecclesia limina audit illa Euangelij verba: Optimam partem elegit sibi Maria, quæ non auferetur ab ea: illicoque audiuit, alteram Domini vocem, illam optimam partem esse Societatem IESV. Quid hoc Cælesti præconio Societati gloriosius à Christo Domino potuit efformari? Ita Tom. 3. Viror. Illust. Soc. fol. 10.

AB EODEM: Cum Cordubæ in Hispania degeret Carmeli splendor B. Teresa, essetque à sanctissimi Sacramenti Communione in calum & in Deum mente suspensa, vidit è purgantibus flammis exilire animas, quæ magno numero, & gratulatione festiua ferebantur in calum, quarum agmen ducebat vna formosior, & hanc etiam vnâ præ omnibus IESVS Christus inter Angelicarum mentium Ordines factus obuiam suo dignabatur amplexu in signum beneuolentiæ singularis. Hærebat Virgo Teresa hinc suauius recreata spectaculo, inde non satis intellecto prodigio consternata, ausa tamen est animam de posterioribus vnâ interpellare, & petere quæ nam ipsæ forent, ac præsertim quæ ipsarum dux illa tam accepta Deo. Cui ipsa breuiter respondit: Dux noster est è Societate IESV frater vnus (Obierat eo ipso tempore Cordubensis Ecclesiæ nostræ ædituus Coadiutor,

Alj duo
Philippinenses.

Et Ioannem
Fernandez.

Optima
Pars Ec-
clesiæ So-
cietas est.

Luc. 10.
42.

Singulare
priuilegiū
in Societate
moriensiu.

tor, pietatis sectator egregius) Nos duci gratulamur, cuius virtuti, ac precibus debemus, quod hodie liberemur. De omnipotentis aduentu nil mirum, nil nouum, scilicet hoc est hominum Societatis IESV priuilegium, vt mortuum IESVITAM obuius IESVS excipiat. Hæc Anima illa incomparabili Virgini Theresiæ, vt constat ex Imag. 1. sec. Soc. lib. 5. cap. 8. fol. 648. Dulcissimum sane amantissimi Parentis Christi Domini in charissimos sibi filios beneuolentiæ signum, obuiam ire in celestia palatia euntibus IESVITIS, vt quem ducem in hac vita secuti sunt, eundem experiantur post mortem.

Quanto
illa auxilio
Ecclesiæ
futura sit?

AB EODEM: Cum Eadem Sanctissima vidisset Theresia instructissimorum in bella militum exercitum candida, in argumentum victoriæ, signa portantium (expressa hoc ostento Societas IESV) & cum hereret hinc stupore defixa Theresia, inde magnis letitijs incederet ex vehementi, quo in charissimum sibi istum Ordinem ferebatur affectu, ita exaggerantem apud se sua ostenta audiit aliquando Dominum IESVM, cum diceret: Quin si scires tu, quanto olim auxilio futuri sint illi Ecclesiæ sanctæ? Plus suspensa hac & breui, quam perfecta quauis oratione significans. Ita ibid. lib. 5. cap. 11. fol. 676.

Viso singulari de
Ignatio, &
Societate.

AB EODEM: Cuius erga Societatem suam fauorem agnouit diuinitus, nobilissima & magna sanctitatis laude celebris Virgo Neapolitana Ioanna ab Alexandro. Hæc dum in Templo veteri nostro Neapolitani Collegij, eiusque sacello Christo Crucifixo dicato oraret, vidit totum sacellum repente illustratum, & super eius Altare Thronum aureum, cui insidebat Christus Dominus circumdatus à quatuor Angelis: quo viso cum oculos clausisset, nihilominus tamen, hæc omnia mente videbat. Cumque se Beatissima Virgini & Angelo Custodi commendasset, vidit Beatissimam Virginem miro splendore radiantem, veste candidissima, auro variegata indutam, pallio coloris carulei adamantibus pleno amictam, & prope Deiparam videbat B. Ignatium (tunc nondum in Beatorum Catalogum relatum) facie splendidissima micantem, veste candida, rubinis maximis, & perfectissimis distincta, & omni ex parte opere phrigio elaborata

rata

rata indutum, præcinctum cingulo coccineo adamantibus magni pretij pleno, & in medio habente ingentem Saphirum, mira sua pulchritudine recreantem, accedentem ad Christum Dominum, & prouolutum ad genua ei totam Societatem offerentem, facto initio ab eius Præposito Generali, qui tunc erat P. Claudius Aquauiuua. Quorum singulos cum Christus Dominus vultu valde læto recepisset, & vulnus lateris apertum singulis monstrasset, sic Ioannam pro Societate supplicantem colloqui dignatus est: Scias filia mea, mihi esse summè gratum hoc quod à me petis: & desidero, vt quæuis persona amet illos, & ab illis spiritualia quærat auxilia, quia mea Societas est, quam semper teneo intra Cor meum, & ferre non possum, vt in ea sit notabilibus defectibus laborans, ideo volo tales subito à mea Societate dimitti, quod pro eorum, qui in ea perseuerant bono, permitto. Scias quoque filia, me velle hanc Societatem meam sic appellari, quandiu Mundus durabit; & volo mea vt imitetur vestigia, & vt potissimum cæca Obedientia in ea vigeat. Deinde conuersus ad suam benedictam Matrem donabat ei tanquam eius Filios omnes illos è Societate, eorum vt peculiarem curam haberet. Ita refertur apud P. Nicolaum Lancicium Tom 2. Opuscul. 17. n. 168.

Singularem
riformis in
Eam Christi
Domini
fauor.

* AB EODEM: Erat Minorela Crucifixi imago marmorea, ante quam sæpius viuens orabat Ignatius Parens sanctissimus; cum ecce in eiusdem peruigilio idem Dominus sudare cæpit: & postea sequenti die dum Missæ Sacrificium celebrabatur, sudore sanguineo suffunditur. Qui casus vt miraculosus comprobatus, & celebratus est: & quidem in signum (vt piè ab omnibus credebatur) persecutionum ac laborum, quos tunc temporis Societas patiebatur: In quo Dux eius IESVS ostendebat amorem tenerum, quo erga Societatis filios afficiebatur: siquidem eorum labores, & arumnas vel sanguineis guttis toto corpore deplorabat. Ita in Vita S. Ignatii per P. Euseb. quæ habetur in par. 3. Tom. 2. Flor. Sanctior. P. Ribaden. Matrit. typus edit. ann. 1651. fol. mihi 633.

Cuius imago marmorea sudore sanguineo Societatis labores toto corpore deplorat.